

טימו לב אל הנשמה

דיבורים מתוך הדיסק 'פרנסה באמונה' מפי הרה"ג עופר ארז שליט"א

תורה י"ג-להמשיך השגחה שלימה אתה לא מאמין שהקב"ה שלח אותך?

ברגע שאדם יודע שיש השגחה פרטית אז הוא כבר נמצא בגן-עדן ואומר ר' נתן שהתכלית של כל התורה והמצוות זה לזכות לראות את ההשגחה הפרטית. כל מי שקצת למד הוא יודע שזה הכל השגחה פרטית, אבל הכוונה היא לחיות את זה בשלמות הלב, להרגיש בתוך הלב עד-כמה שהקב"ה משגיח ומנהיג אותנו. כל המידות הלא-טובות שיש בנו, בפרט כעס, הקפדה וקנאה - כל זה נובע מזה שאנחנו עדיין לא חיים את זה בשלמות הלב ומכאן צומח שאדם כועס, מקפיד ומקנא. אם אנחנו כועסים על מישהו זה מראה שאנחנו לא מאמינים שהקב"ה שלח אותנו ואז זה מראה שחסר לנו באמונה בהשגחה הפרטית

בתורה י"ג חלק ראשון בליקוטי מוהר"ן רבינו אומר: להמשיך השגחה שלימה אי אפשר, אלא עד שישבר תאוות ממון, ושבירתה הוא על ידי צדקה. כי איתא בזהר: 'רוחא נחת לשכך חמימא דלבא, וכד נחת רוחא, לבא מקבל לה בחדוה דנגונא דליואי'. רבינו מסביר את הזוהר הקדוש שאומר שרוח יורדת לשכך את חמימות הלב ואומר: 'רוחא' - זה בחינת צדקה, שהוא רוח נדיבה, על ידו מקרין חמימות תאוות ממון. לשבור את תאוות ממון זה כשאדם עושה משא ומתן באמונה, הכוונה ששמח בחלקו ואינו רץ להעשיר, הוא אינו מבוהל או מפחד יותר מדי ממה שיהיה, זה נקרא שאדם עושה משא ומתן באמונה ושובר את תאוות ממון..

אדם מוטרד: מה יהיה מחר?

השלמות של כל העבודה זה 'כל מצותיך אמונה'. הגמרא במסכת מכות מסיימת את הברייתא ואומרת 'בא חבקוק והעמידן על אחד: צדיק באמונתו יחיה' - תכלית כל התורה וכל המצוות זה לזכות לאמונה השלימה - רבינו אומר לנו פה יסוד אחד בדבר. כמובן שיש כמה וכמה עצות כיצד לזכות לאמונה בהשגחה אבל בתורה הזאת רבינו אומר לנו יסוד אחד מאוד גדול: אי אפשר להמשיך את ההשגחה ואת המדרגה לראות את הקב"ה עין-בעין עד שאדם ישבר תאוות ממון. תאוות ממון זה התאוה שעושה את ההסתרה הכי גדולה על המלכות ועל ההנהגה של הקב"ה. בתאוות ממון יש הרבה מאוד בחינות ומדרגות וככל שאנחנו יותר נופלים בתאוות ממון, כך הקב"ה יותר מסתתר מאתנו, זה תלוי בזה. צריך לדעת שברגע שאדם הולך ברמאות וכן הלאה אז בוודאי שזה תאוות ממון, אבל יש תאוות ממון שזה לא נקרא איזה איסור או עבירה וצריך לדעת שלכולנו יש את זה, רק צדיקים גדולים זכו לצאת מהדקות של תאוות ממון, אבל על כל פנים אנחנו צריכים לדעת שזה קיים ולאט-לאט אנחנו נעבוד על זה. תאוות ממון יותר בדקות זה שאדם מוטרד כחוט השערה:

כל ההתגלות של המשיח תלויה בזה שאנחנו נשבור את תאוות ממון - אומר רבינו שתאוות ממון זה נקרא עבודה זרה, וכשיש ע"ז יש חרוון-אף בעולם, אבל כשאדם זוכה לצאת מהתאוות ממון אז מתגלה רוחו של משיח בעולם וזה נקרא 'רוח אפינו' משיח השם' וזה מבטל את החרון-אף. וכשזוכים להתגלות רוחו של משיח בעולם אזי מתגלה חסד והחסד הזה ממשיך דעת ואז אדם זוכה לדעת ולשכל חדש וזה נחשב כאילו נבנה בית המקדש בימינו - כל זה בחינת התגלות התורה שתהיה לעתיד לבוא כמו שכתוב בזוהר הקדוש שלעתיד לבוא תתגלה תורה חדשה, אורייתא דעתיקא סתימאה, כי עיקר קבלת התורה הוא ע"י השכל שזה בחינת צדיק האמת וכל זה תלוי בשבירת התאוות ממון - כמובן שיש פה הרבה מאוד פרטים וצריך לעבור על זה דבר-דבר:

כאילו נבנה ביהמ"ק בימינו

אומר רבינו שכשאדם שובר את תאוות ממון אזי זה נקרא התגלות משיח. כל ההתגלות של המשיח תלויה בזה שאנחנו נשבור את תאוות ממון - עד כדי כך הדבר הזה גדול. אומר רבינו שתאוות ממון זה נקרא עבודה זרה, וכשיש עבודה זרה יש חרון-אף בעולם, אבל כשאדם זוכה לצאת מתאוות הממון, אז מתגלה רוחו של משיח בעולם וזה נקרא 'רוח אפינו משיח השם' וזה מבטל את החרון-אף. וכשזוכים להתגלות רוחו של משיח בעולם אזי מתגלה חסד והחסד הזה ממשיך דעת ואז אדם זוכה לדעת ולשכל חדש וזה נחשב כאילו נבנה בית המקדש בימינו - כל זה בחינת התגלות התורה שתהיה לעתיד לבוא כמו שכתוב בזוהר הקדוש שלעתיד לבוא תתגלה תורה חדשה, אורייתא דעתיקא סתימאה, כי עיקר קבלת התורה הוא ע"י השכל שזה בחינת צדיק האמת וכל זה תלוי בשבירת התאוות ממון - כמובן שיש פה הרבה מאוד פרטים וצריך לעבור על זה דבר-דבר:

הדבר הכי גדול בעולם:

דבר ראשון רבינו מתחיל ואומר 'להמשיך השגחה שלימה', אומר ר' נתן שהכוונה של רבינו היא שאנחנו נראה את ההשגחה השלימה. להמשיך השגחה שלימה הכוונה היא שאדם יראה את ההשגחה השלימה. עיקר האמונה זה כשאדם זוכה לראות שכל המציאות שלו וכל מה שעובר עליו זה הכל בהשגחה פרטית מאת הקב"ה. כשיש לאדם תאוות ממון זה עושה מסך שהוא לא מצליח לראות את הקב"ה. כמובן שזה הכל יחסי, אבל כפי התאוות ממון שיש באדם כך הוא לא יכול לראות את ההשגחה הפרטית. ברגע שאנחנו לא זוכים לראות את ההשגחה הפרטית זה עושה מציאות שלימה ואז אנחנו הרבה יותר במתחים, בחששות ובפחדים. הדבר הכי גדול בעולם הזה זה לראות איך הקב"ה מנהיג אותנו בכל צעד ושעל - אם אדם זוכה לזה אז הוא זוכה להיות כבר בגן-עדן מכיוון שהוא לא מוטרד משום-דבר. גם אם קורים לו דברים לא נעימים והוא שומע בחדשות דברים מדאיגים, הוא לא דואג הוא יודע שיש בעל-הבית שמנהיג את העולם

מה יהיה מחר? כשאדם קצת מוטרד מה יהיה מחר זה כבר נקרא תאוות ממון בדקות.

4 סוגי טחינה, 6 סוגי חומוס ומטבוחה...

הגמרא בסוטה אומרת: 'כל מי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר אינו אלא מקטני אמנה' - אם אדם מוטרד מה יהיה לו מחר לאכול, לפי חז"ל זה כבר נקרא שחסר לו באמונה ובביטחון וזה כבר נקרא תאוות ממון בדקות. המקור של האדם מלא בכל טוב, יש לו 15 סלטים, 4 סוגים של טחינה, 6 של חומוס ועוד סלט מטבוחה וסלט טורקי, כל המקור שלו מלא מלמטה ועד למעלה - עכשיו זה לילה והוא הולך לישון - אם הוא מוטרד מה הוא יאכל מחר אז הגמרא אומרת שהרי זה מקטני אמנה. צריך לדעת שהגמרא לא מדברת על מקרה כזה, זה כבר נקרא אדם מדומיין..

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	ד-*
18:12	17:38	16:47	ד-*
18:08	17:35	16:43	ת"א
18:07	17:35	16:43	חיפה
18:12	17:38	16:46	באר שבע

ילנוהגים 40 דקות: 16:27 | חומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

ברוך השם הכל בסדר (עם \$3,000 בכיס) אמונה בזמן הגיסיון זה כמו צדקה

הרבה פעמים אין לנו כסף לתת לצדקה, ולא רק שאין לנו לתת אלא הרבה פעמים אנחנו בעצמנו חסרים בממון, יש לנו קשיים ואנחנו מתמודדים עם הממון, לפעמים זה התמודדות יום-יומיות - אז איך אפשר לשבור את התאוות ממון כשאין לאדם כסף? במקום אחר אומר רבינו שכתוב על אברהם אבינו 'האמן בהשם ויחשבה לו צדקה', אומר רבינו שמכאן אנחנו רואים שבשעה שיש לאדם ניסיון והוא מתחזק באמונה בהקב"ה בזמן הגיסיון אזי אותו תיקון שעושה צדקה, עושה גם האמונה. כשיש לנו לתת ואנחנו נותנים אז ע"י הניתנה אנחנו שוברים את התאוות ממון, אבל כשאין לנו מה לתת ואנחנו מתחזקים באמונה, זה עושה את אותו תיקון של הצדקה וגם זה שובר בתוכנו את התאוות הממון. אלו 2 עצות איך אנחנו יכולים לזכות לעבוד על תאוות ממון: כשיש לנו ממון, תמיד להשתדל לתת צדקה, זה דבר גדול מאוד..

גם הקשיים וגם הניסיונות, הכל לטובה!

..ואם אין לנו מה לתת, אז שאדם יתחזק באמונה שזה שאין לו זה הכל משהם והכל לטובה וגם הקשיים והניסיונות שלו זה הכל לטובה וגם זה עושה את אותו תיקון של הצדקה. 2 הנקודות האלה עוזרות לנו להתגבר על תאוות ממון. רבינו אומר דבר נוסף שיש כזה דבר שנקרא 'משא ומתן באמונה', הכוונה שאדם לא מבוהל ולא רץ להעשיר. רבינו לא אומר לנו פה לא לעבוד או לא לדאוג לפרנסה, הרבה פעמים יש מצבים שאדם צריך לעבוד ולדאוג לפרנסה שלו ושל הבית בכל מיני אופנים, אבל ברגע שאדם מתחיל להכנס לעניינים של עסקים, פרנסה וממון אז יש כזה רוח שאדם רוצה הרבה כסף והוא רץ להעשיר. היום הרבה מאוד מהאוכלוסייה של כדור-הארץ מבלה פה ברוח הזאת שהם רצים להעשיר. רבינו אומר שאדם יגדיר לעצמו איזה מידה שהוא עוסק בפרנסה, הוא יכול לבדוק את זה עם עצמו או עם אנשים שמבינים..

שלישית, כשיש לנו כסף הרבה פעמים אנחנו חסרים בממון, יש לנו קשיים ואנחנו מתמודדים עם הממון, לפעמים זה התמודדות יום-יומיות - אז איך אפשר לשבור את התאוות ממון כשאין לאדם כסף? במקום אחר אומר רבינו שכתוב על אברהם אבינו 'האמן בהשם ויחשבה לו צדקה', אומר רבינו שמכאן אנחנו רואים שבשעה שיש לאדם ניסיון והוא מתחזק באמונה בהקב"ה בזמן הגיסיון אזי אותו תיקון שעושה צדקה, עושה גם האמונה. כשיש לנו לתת ואנחנו נותנים אז ע"י הניתנה אנחנו שוברים את התאוות ממון, אבל כשאין לנו מה לתת ואנחנו מתחזקים באמונה, זה עושה את אותו תיקון של הצדקה וגם זה שובר בתוכנו את התאוות הממון. אלו 2 עצות איך אנחנו יכולים לזכות לעבוד על תאוות ממון: כשיש לנו ממון, תמיד להשתדל לתת צדקה, זה דבר גדול מאוד..

שכיר שעובד 7 שעות ביום

אחרי שאדם עשה את הגדר ואת ההשתדלות שלו, הוא צריך להשתדל מאוד-מאוד לא לחשוב על ענייני הממון. נניח שאדם הוא שכיר ועובד 7 שעות ביום - אחרי זה אל תחשוב על הממון, אלא אם כן יש איזה אונס גדול מאוד, אבל אין לך איזה אונס מאוד גדול אז תשתדל מאוד לא לחשוב יותר על הממון. רבינו אומר בתורה ל' שהתאוות הכי גדולה בעולם זה תאוות ממון, יותר אפילו מהתאוות הידועה (ניאוף), הסיבה היא שבכל אחת מתאוות העולם הזה אדם מאוד רוצה לאכול איזה עוגת קצפת, מרוב הרצון הזה הוא כבר משוגע. ברגע שהוא קיבל את זה ואכל את זה, לפחות יש לו עכשיו כמה שעות של רגיעה אז התאוות לא משגעת אותו אבל בתאוות ממון זה לא כך..

22 שעות ביממה חוטבים רק על ממון

בתאוות ממון אדם מוסר את הנפש ימים ויליות להשיג 1,000\$. עכשיו הוא השיג את האלף דולר, אבל באותו שנייה מיד נולד בתוכו רצון לאלפיים דולר - בתאוות ממון אין רגיעה. מי שיזכה לחשוב בתורה, באמונה וביראת שמיים אותו מספר שעות שאיש עסקים חושב על הממון, אז מובטח לו שהוא יזכה למדרגת ר' שמעון בר-יוחאי. אומר רבינו שיש רוח מיוחדת וככל שאדם יותר נכנס בזה כך הוא יותר חושב על זה יותר ויותר, לכן אדם יכול להגיע למצב שהוא חושב 22 שעות ביממה רק על ממון, בשעתיים הנוספת הוא ישן זה לא שהוא חשב על דברים אחרים. אז רבינו אומר לנו יסוד מאוד גדול: כל אדם צריך לעשות השתדלות במקום שבו הוא נמצא אבל אחרי שעשינו את ההשתדלות אדם צריך להשתדל מאוד להילחם ולא לחשוב על זה יותר, לא משנה מה יהיה ולא משנה מה יקרה, מכיוון שתמיד היצר הרע יבוא ויפחיד את האדם, הוא יגיד לו: אתה חייב לחשוב על ממון, זה מצווה מהתורה. ברגע שאדם הגדיר לעצמו זמן ומסגרת להשתדלות, יותר מזה אל תחשוב יותר על הממון..

הגמרא מדברת על אחד שהולך לישון, ובלי עין-הרע יש לו בבית 8 ילדים ואין לו שום דבר בבית, אין אפילו פרוסת לחם למחר בבוקר ועכשיו הוא מוטרד: צריך לשלוח את הילדים לבתי-ספר ולתלמודי-תורה בבוקר - אומרת הגמרא: אם אתה מוטרד מזה זה נקרא קטנות אמונה. מפה אנחנו יכולים קצת לראות איפה אנחנו אוחזים, מכיוון שאנחנו לא היינו קצת מוטרדים אלא באותו לילה לא היינו יושנים בכלל אם היה כזה מצב. חז"ל מלמדים אותנו עד היכן צריך לזכות להגיע - אנחנו צריכים לדעת שבפשטות אף אחד מאתנו לא אוחז בכזאת מדרגה של ביטחון אבל צריך לדעת שיש כזאת מדרגה. יש מדרגה כזאת שאדם לא מוטרד מה יהיה עוד 5 דקות, וזה לא שיש לו עכשיו \$3,000 בכיס והוא אומר: ברוך השם עכשיו הכל בסדר - כל הכוונה היא שאין לו כלום והוא צריך את זה עוד 5 דקות והוא טרוד, זה נקרא מקטני אמונה - כמובן שהגמרא מדברת על מדרגה מאוד גבוהה, עכ"פ רואים בחז"ל שיהודי צריך לראות ולשאוף איך מגיעים לזה ורבינו בתורה י"ג רוצה ללמד אותנו מהן העצות לזה

אל תקלקל את השפיע של יום ראשון

צריך לדעת שבוודאי שזאת מדרגה גבוהה אבל יש יהודים שחיים בכזאת בחינה. זכיתי להכיר יהודי שבלי עין-הרע יש לו 11 ילדים והעבודה שלו היתה לנקות שטיחים והפרנסה לא היתה ברווח. הבן שלו הוא תלמיד חכם מאוד גדול והוא סיפר לי שמה שלא היה, ביום שיש לא היה נשאר כסף, זה היה אצלו חוק כל יעבור, לא משאירים כסף בבית ביום שיש ליום ראשון. כשהבן קצת גדל הוא אמר לאביו: תשאיר קצת ליום ראשון. אבא שלו אמר לו: זה מה שאתה לומד בישיבה? בוא אני אלמד אותך משהו: ביום ראשון הקב"ה בורא את כל העולם מחדש, יש בריאה חדשה ושפע חדש ואם אני ישאיר ליום ראשון אני אקלקל את השפיע של יום ראשון. היהודי הזה זכה לחיות ככה..

רצתה לשבור את תאוות ממון

כמובן שאנחנו צריכים עצות כדי לדעת איך בכלל מתחילים לעבוד על המקום הזה. רבינו אומר לנו שאי-אפשר לשבור את התאוות ממון אלא ע"י צדקה. הנקודה הראשונה היא שברגע שאדם מקבל איזה ממון שתמיד יראה איך לתת מתוך הממון הזה צדקה, צריך לדעת שזה נותן ברכה בממון. למשל אדם קיבל עכשיו 100 ש"ח, מתוך זה שיתן עכשיו בין 10 ל-20 ש"ח, אפשר לתת קצת יותר אבל בכל מקרה שאדם יתן לפחות מעשר. יכול להיות שעפ"י ההלכה הוא לא חייב עכשיו לתת מעשרות אבל תמיד טוב שברגע שאדם מקבל ממון שיתן מזה לפחות 10% לצדקה. מסביר ר' נתן בליקוטי הלכות יסוד מאוד גדול: כתוב יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, עושה העני עם בעל הבית - ברגע שאדם עושה צדקה, מיד העני עושה עם בעל הבית. שואל ר' נתן מה העני עושה עם בעל הבית? בכל דבר בבריאה יש את מה שנקרא 'אור ישר ואור חוזר'..

נתן צדקה לעני? העני נתן לך אמונה.

אדם מסתכל ושולח איזה בחינה למקום הוא רואה ואז זה חוזר אליו וזה נקרא אור ישר ואור חוזר. בכל דבר יש אור ישר ואור חוזר. ברגע שבעל הבית נתן צדקה לעני זה נקרא אור ישר. מיד העני מחזיר לו אור חוזר, אנחנו לא רואים שום דבר אבל מסביר ר' נתן שהעני נתן לבעל הבית השפעה רוחנית כ"כ גבוהה שבאותו רגע בעל הבית קיבל הרבה יותר ממה שהוא נתן. ההשפעה הרוחנית הזאת ממתיקה בתוכו את התאוות ממון, זה מבטל באדם את התאוות ממון, פירוש הדבר שהוא נותן לו אמונה. ברגע שאנחנו נותנים צדקה לעני, העני נותן לנו אמונה. לכן תמיד כשנותנים צדקה צריך להגיד תודה למי שמקבל את הצדקה מכיוון שבאותו רגע קיבלנו בחזרה אמונה ואנחנו מתחילים לראות את הקב"ה עין בעין. לשבור את התאוות ממון זה ע"י שנותנים צדקה וכל נתינה מולידה בתוכנו אמונה ואנחנו מתחילים לראות את הקב"ה..

הפצה חובקת עולם
של הרב"ג עופר ארז שליט"א
הצטרפו עכשיו ofererez.co.il 02-650-29-29
לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

איזה שעות, ואני נמצא בתוך השעות הזאת בכל רגע הקב"ה מחדש את כל הבריאה

הצדיקים הגדולים מקבלים תורות חדשות בכל רגע ורגע - רבינו אומר בתורה ל' שבכל רגע ורגע הקב"ה מקיים ומחדש את כל הבריאה, והמחשבות שאדם חושב על הממון או שהוא מודאג מהממון זה עצמו המסך שיש בינו לבין האור שמתגלה. מתגלה אור ואנחנו לא מקבלים אותו בגלל המחשבות שלנו על הממון, לכן כתוב על המן שעמ"י אכלו במדבר 'ושטו העם ולקטו' אומר הזוהר הקדוש: ושטו מלשון שטות. הלכו בשטות מזה שהם היו מוטרדים מהמן. הם הלכו לחפש מן אז זה נקרא שהם היו מוטרדים מזה. אומר על זה רבינו בתורה ל' שהזוהר הקדוש מלמד אותנו שכל מחשבה שאדם חושב בזה זה נקרא שאדם הולך בשטות, והשטות (המחשבה) הזאת שאדם חושב זה עושה מסך בינו לבין האור של הקב"ה שזה השכל והדעת שהקב"ה רוצה לגלות לנו. לעתיד לבוא כשיתגלה משיח צדקנו ויתבטל היצר הרע מהעולם אז אנחנו נהיה קשורים עם הבחינה הזאת לנצח-נצחים. השכר והתענוג של לעתיד לבוא זה שאדם כל הזמן יקבל השגות ויהיה לו התחדשות וגילויים חדשים..

להיות מקושרים עם שכל של תורה

רבינו אומר שכבר עכשיו אדם יכול להמשיך את הבחינה הזאת כפי כמה שהוא שובר את תאוות ממון - כמה שזוכים לשבור את תאוות ממון ככה אדם זוכה שיתגלה חסד, והחסד הזה הוא שכל החוכמה, הבינה והדעת שבאדם מתחילים להיות מקושרים עם שכל של תורה ואז אדם כל הזמן רואה את הקב"ה ומשיג השגות חדשות. כתוב בספרים הקדושים שבאמת כל יהודי יכול לראות מסוף העולם ועד קצהו. כל מה ששומעים על הצדיקים שהם רואים כאלה דברים ומשיגים רוח-קדוש, כל יהודי יכול לזכות לבחינות האלה והעיקר זה ע"י שהוא יוצא מתאוות ממון. כמובן שהצדיקים הגדולים מאוד זוכים לבטל לגמרי את התאוות ממון ואז מתגלה להם תורה גדולה וגבוהה מאוד וכפי הביטול של התאוות ממון ככה מתגלית תורה של לעתיד לבוא, זה נקרא שמתגלה לאדם סודות התורה. אדם מתחיל להתקשר ולקבל מפנימיות התורה כפי ביטול התאוות ממון ואז יש בחינה כזאת שהצדיק נקרא כבר בחינת משיח. לא בהכרח שהוא המשיח בעצמו אלא הכוונה היא שכמו שלעתיד לבוא המשיח יגלה לכל העולם כולו את התורה של לעתיד לבוא שנקראת תורה דעתיקה סתימאה..

ע"י היחוד הזה נולד התורה

..אצל הצדיק שביטל את התאוות ממון יש כבר באופן פרטי את ההתגלות של התורה שלעתיד לבוא. רואים אצל התנאים ואצל הצדיקים הגדולים שזכו לקבל תורה שלעתיד לבוא. הצדיק שמנהיג את עמ"י בוודאי זכה לכל הבחינות האלה ואז הוא יכול להמשיך את הארת התורה וללמד את שאר בני אדם והוא מעלה את נפשות ישראל בבחינת 'מיין נוקבין' והחכם יכול לקחת את הנפשות ולהעלות אותם בבחינת מיין נוקבין בבחינת 'ולקח נפשות חכם' והוא עושה יחוד עליון וע"י היחוד הזה נולד התורה. לכן כתוב 'ולקח נפשות חכם' ואז ע"י זה 'וירד עז מבטחה' - רבינו אומר לנו פה נקודה מאוד עמוקה: יש צדיקים שזכו להגיע לבחינת ביטול של כל התאוות בפרט ביטול של תאוות ממון. הביטול השלם של תאוות ממון זה נקרא אמונה השלימה, שאדם לא מוטרד אפילו לא כחוט השערה מה יהיה מחר..

התורה הזאת בטביל שאר נשמות ישראל

..כשהצדיק זוכה להגיע למדרגה הזאת והוא לא מודאג מה יהיה מחר, אזי הוא מתחיל לגלות תורה שנקראת תורה עתיקה סתימאה - כל ההתגלות של התורה שמשמייים מזכים אותו לגלות זה לא רק בשבילו, זה לא שהוא מקבל עכשיו את השכר ואת התענוגים אלא עיקר מה שמגלים לו את התורה הזאת זה בשביל שאר נשמות ישראל. הוא יכול להאיר מהתורה הזאת ולהחיות ולהעלות את הנפשות..

הכוח של היצר הרע מאוד חזק בעניין הממון והעצה כנגד זה להפוך את זה לדיבורים עם השם. צריך להתרגל לדבר עם הקב"ה מכיוון שבדור שלנו יש הרבה דברים שאי-אפשר לצאת מהם בלי הדיבורים עם השם. המלחמה כנגד המחשבות על הממון זה להתרגל לדבר עם השם, לספר להקב"ה איזה שטות הולכת פה בעולם ואני נמצא בתוך השטות הזאת ולבקש מהקב"ה שיעזור לנו. הדיבורים שאדם מדבר עם הקב"ה עוזרים את השטף של המבול של המחשבות על הממון. כמעט ואין שום עצה חוץ מזה שאדם יתרגל לדבר עם הקב"ה. צריך לספר להקב"ה: אני כל היום חושב על זה ואני לא יכול להפסיק לחשוב על זה, תעזור לי. הנקודה הנוספת שרבינו אומר זה שאדם יהיה שמח בחלקו ולא יהיה רץ להעשיר. צריך לדעת שההשתדלות שאנחנו עושים יתר על המידה, אין בזה שום דבר, אפילו שקל אחד אדם לא יקבל..

טיפול טיניים ב4,000 ₪ במקום ב2,000

אם משמייים אדם צריך לעבוד 7 שעות, אז מה שהוא יעבוד יותר מזה, הוא לא ירוויח שקל אחד. יכול להיות שהוא יראה כאילו נכנס לו עוד כסף, בסדר, משמייים כבר ידאגו לקחת לך את זה מחר בדרך אחרת, מהכסף הזה אתה לא תנהה והרבה דרכים למקום, פתאום יהיה איזה טיפול טיניים, ובמקום שתשלם עליו 2,000 ₪ אתה תשלם עליו 4,000 ₪, הדבר הזה מאוד מסודר ואדם לא ירוויח שקל יותר ממה שהוא משתדל יתר על המידה - זה מה שרבינו אומר שאדם יהיה שמח בחלקו ואי-אפשר להגיע לזה רק אם אדם ידבר עם השם. כמובן שזה לוקח לאט אבל רבינו אומר כשאדם מקיים את זה אזי מתבטל חרון-אף. לפעמים אדם רואה שיש עליו דינים, קשיים וכל מיני צמצומים, זה מכיוון שהתאוות ממון גורמת לחרון-אף כללי בעולם וזה גורם גם לחרון-אף על האדם. ככל שאדם יותר מבוהל בממון ככה יש עליו יותר דינים, לכן יש כספים שאם היינו רואים את המציאות הרוחנית שלהם, היינו בורחים לקצה השני של ארץ ישראל, רק לא להיות ליד הכספים האלה..

הכומר שמת בגלל הכסף

היה מעשה שסיפר לי אחד מזקני התלמידים של הרב ברלנד שליט"א: לפני כמה שנים משהו הביא לרב סכום כסף מאוד גדול וזה היה ממון לא כשר, הוא רצה להביא את זה לרב בידיים והרב צעק: בשום פנים ואופן לא, תשים את זה על השולחן. הוא לא רצה לגעת בזה. סיפר לי את זה יהודי מאוד חשוב שהיה שם. זה שהביא את הכסף נבהל ושם את הכסף על שולחן. ליד הבית של הרב בירושלים יש כנסייה. הרב ידע בדיוק את השעות שהכומר יוצא והוא אמר לאותו אדם: לך תחכה לכומר, איך שהוא יוצא תיקח את כל הסכום כסף הזה, תיתן אותו לכומר בידיים ותלך משם, וכך היה. אחרי כמה שעות התברר שהכומר הזה מת - לא סתם חז"ל קוראים לכספים 'דמים'.

פתאום מתחיל להיוולד באדם שכל חדש

כסף נקרא דמים ודמים זה דינים, אם זה כסף לא כשר זה דינים ואז אדם מאבד את כל השמחה ואת האושר שלו. הוא חושב שהוא קיבל 100,000 ₪ והוא לא יודע שעכשיו הוא קיבל 100,000 חצים של ייסורים - רבינו אומר שכשאדם מבטל את תאוות הממון ע"י זה מתבטל החרון-אף, לכן אדם מתחיל לצאת מהדינים, הכל זה באופן יחסי. ע"י שנתבטל החרון-אף נמשך חסד בעולם - פתאום אדם מתחיל להיות יותר מונהג בהנהגה שנקראת חסד. ההנהגה של מידת החסד זה שאדם זוכה לקבל דעת, פתאום מתחיל להיוולד בתוך האדם שכל חדש. כפי כמה שאדם מבטל את התאוות ממון ככה נולד באדם שכל חדש. כל העולם וכל הבריאה מלאה מאור השם, הכוונה שכל רגע ורגע אדם יכול לקבל שכל והשגות חדשות לגמרי שלא היו מבריאית העולם. בכל שנייה ושנייה הקב"ה ממשיך את האור שלו ושכל והשגות חדשות לגמרי..

קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א
02-5875777

לעשות יחוד עליון ע"י שיחת-חברים

רבינו אמר שלפני הגאולה צריך להתחזק הרבה בשיחות-חברים, צריך לדעת שכל פעם שאנחנו מדברים אחד עם השני ואנחנו מעוררים את השני ומכניסים בו איזה חיות, פתאום הוא נזכר הקב"ה בתוך השיחה ומתחיל לרצות את השם, אזי תדע לך שלא רק צדיק האמת עם כלל נשמות ישראל עושה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, אלא ברגע ששני חברים מעוררים זה את זה ברצונות וכיסופים להשם אזי מיד נעשה יחוד, לכן זה דבר מאוד גדול לדבר ולחזק אחד את השני בדיבורים של אמונה ושל ביטחון. הרבה פעמים אדם יכול לעשות כל מיני פעולות ולא לעשות את היחוד הזה אבל בשיחות חברים אדם יכול לעשות את היחוד לכן השיחות האלה זה דבר מאוד גדול. רבינו אומר שע"י ההתעוררות של נשמות ישראל נעשה יחוד וכאשר נעשה היחוד העליון ע"י זה 'יורד עז מבטחה' - עוז זה התורה שיורדת מלמעלה למטה, הכוונה שכל פעם שמתעוררים ברצונות להשם, ע"י זה מתגלית תורה חדשה ואנחנו מקבלים עוד שפע, עוד שכל חדש ועוד מוחין חדשים ודעת חדשה

למצרים היה חושך ולבני אור גדול

מצד אחד מתגבר הרבה חושך בעולם אבל צריך לדעת שתמיד כשמתגבר החושך אז מתגבר האור - במכת חושך יש רמז לכל הבחינה הזאת. חז"ל שואלים מה הסדר של התאריכים של המכות, אין לנו תאריכים מדויקים אבל יש רק מכה אחת שאנחנו יודעים בוודאות מה היה התאריך שלה וזה מכת בכורות שהיתה בחצות לילה של יציית מצרים (ט"ו בניסן). יש מחלוקות במפרשים לגבי תאריכים של שאר המכות. לגבי מכת חושך יש דעה שזה היה חודש ימים לפני מכת בכורות, בט"ו באדר, ויש דעה שזה היה בראש חודש ניסן. מכת חושך היתה 6 ימים וכתוב 'ולכל בני ישראל היה אור במושבם' - למצרים היה חושך ולעמ"י היה אור גדול, לפי הדעה שזה היה בט"ו באדר זה יוצא בשושן פורים. במכת חושך עמ"י זכה לפורים הראשון בעולם עוד לפני מרדכי ואסתר. כוונת הדברים היא שבפורים יש אור גדול שנקרא 'הארת מרדכי ואסתר', אומר רבינו האר"י הקדוש שהאור של חג פורים זה האור של צדיק האמת שמתגלה ובלשון הקבלה זה נקרא 'יסוד אבא', יסוד זה משפיע ואבא זה חוכמה - יש צדיק שמשפיע חוכמה כמו משה רבינו שנתן לעמ"י את כל התורה, הוא נקרא יסוד אבא, הוא משפיע חוכמה ותורה לעמ"י. כל צדיק שמשפיע תורה וחוכמה לעמ"י נקרא צדיק בבחינת יסוד אבא ואחד הדברים הגדולים זה לגלות את האור של הצדיק הזה. הפעם הראשונה שהתגלה הארת יסוד אבא זה במכת חושך לכן זה היה בט"ו באדר שזה האור של פורים שזה התגלות הארת מרדכי ואסתר..

בחושך מתגלה האור של הצדיק!

לפי הדעה שמכת חושך היתה בא' בניסן זה גם כן ההתגלות של צדיק האמת - כידיע רבינו נולד בראש חודש ניסן, אז מה שכתוב 'ולכל בני ישראל היה אור במושבם' זה הכוונה שהנשמה של רבינו הגיעה לעולם, בין כך ובין כך מה שכתוב 'ולכל בני ישראל היה אור במושבם' זה הכוונה לאור של צדיק האמת, ומתי האור הזה יכול להתגלות? כשמתגבר החושך במצרים כמו שכתוב 'וימש חשך'. כשיש חושך במצרים שזה המיצרים של העולם הזה, צריך לדעת שבד-בבד מתגלה האור של צדיק האמת. לסיום, שמעתי מהרב ברלנד שאמר שכל עוד האדם מקושר עם הצדיק, לא משנה מה עבר עליו, לעולם כל העוונות שלו מתהפכים להיות זכויות - כל הנקודה היא לא לעזוב את הצדיק ואת הדרך של התפילה של ההתבודדות ושל האמונה.

הקב"ה רוצה שנרצה ונשתוקק אליו

'מיין נוקבין' זה נקרא אתערוותא דלתתא, יש בזה הרבה בחינות. פתאום אדם רוצה ללמוד תורה, זה נקרא מיין נוקבין לתורה. אדם רוצה להרגיש את קרבת השם, זה נקרא מיין נוקבין להרגיש את קרבת השם. אדם מרגיש שהוא מאוד רוצה לחזור בתשובה, זה נקרא שהוא מעלה מיין נוקבין לעולם התשובה - כל פעם שאנחנו מתעוררים ברצונות וכיסופים לאיזה דבר שהוא בקדושה זה נקרא שהנפש שלנו עולה בבחינת מיין נוקבין וזה עיקר תיקון העולם, שנזכה להעלות מיין נוקבין להקב"ה, הכוונה להעלות רצונות וכיסופים להקב"ה וזה לא דווקא בדרך אחת אלא יש הרבה דרכים למקום. הרבה פעמים יש מצב שאדם מאוד רוצה לעשות משהו בקדושה, הוא מאוד רוצה להתחזק ולהתמיד בלימוד ורואים שמשמייים לא נותנים לו את הדבר הזה ויש לו מניעות ואז יש לו צער, והצער הזה גורם לו עוד יותר להתחזק - צריך לדעת שיש כזה דבר שמשמייים מונעים ממנו לקבל את הדבר הזה כי רוצים ממנו שהוא יעלה כל הזמן מיין נוקבין. אדם מאוד רוצה ללמוד תורה, זה התכלית ובוודאי שאנחנו רוצים את זה, אבל הרבה פעמים מונעים את זה מכיוון שהקב"ה רוצה שאנחנו נרצה ונשתוקק אליו ועכשיו זה מעלה מיין נוקבין..

לעורר באחרים את הרצונות לקדושה

הנפשות עולות במיין נוקבין, הכוונה שהם עולות ברצונות וכיסופים לדברים שבקדושה. אומר רבינו שהצדיק שהגיע לבחינה של תורה דעתיקא סתימאה מעלה את הנפשות במיין נוקבין. כל אחד מאתנו ירד ונפל למציאות של העולם הזה ויש חשש מאוד גדול שאנחנו בכלל נשכח את הרצונות ואת הכיסופים לקדושה, כי העולם הזה מלא ברצונות וכיסופים אליו, לכל מיני תאוות ודמיונות. אדם רוצה פרחים, אדם רוצה עוגות, אדם רוצה ממון, בשמים וכל מיני דברים של העולם הזה וזה גורם שהוא לא יכול אפילו להתעורר ברצונות להשם. יש כזה דבר שהנפש כ"כ ירדה לגלות שלא רק שהיא לא יכולה לעשות אלא היא לא יכולה לרצות, כי הרצונות של העולם הזה משכיחים בתוך האדם את הרצונות של הקדושה. התחלת כל התיקון זה שאדם זוכה לקבל הארה וסיוע להתחיל להתגעגע להקב"ה עוד לפני שהוא עושה משהו. ככל שהצדיק זכה יותר לפנימיות התורה כך הוא יכול לעורר באחרים את הרצונות לרצות את הקדושה ואת הקב"ה וזה הכוונה מעלה את הנפשות במיין נוקבין. הכוונה מעורר בנשמות ישראל את הרצונות לרצות את הקב"ה, הוא מזכיר להם שיש בכלל כזה דבר בעולם. ר' נתן אומר שכמו כן בכליות זה צדיק האמת שמעורר בכלל עמ"י את הרצונות, כמה שאנחנו זוכים להתקרב לצדיק ככה הרצונות אצלנו גדולים אבל אומר ר' נתן שיש כזאת בחינה גם אצל חברים..

'יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה'

ראובן ושמעון הם חברים טובים ויש כזאת בחינה שנקראת 'מקבלין דין-מדין', היום ראובן קצת יותר בגדלות ובהתעוררות והשם יעזור נפל על שמעון צמצום מאוד גדול. הם מדברים בניהם וראובן מעורר את שמעון. ברגע שהוא עורר אותו הוא עושה את כל העבודה של צדיק האמת. הוא מעלה את החבר שלו במיין נוקבין, הוא מעורר בו רצונות ומתחיל להחיות אותו ברצונות וכיסופים להקב"ה - הנקודה הזאת שייכת לכל אחד מאתנו. בהמשך התורה רבינו אומר שכאשר מעוררים ביהודי את המיין נוקבין, הכוונה לרצונות וכיסופים, אזי זה מיד עושה יחוד עליון (יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה) - זה פעולה עצומה מאוד כאשר אדם מתעורר ברצונות, בפרט כשזוכים לעורר אותו ברצונות להקב"ה..

אנו מאוד זקוקים לעזרתכם להמשך הדפסת העלון!!!
0525-39-59-85

משהו חדש קורה אצלנו בעלון...!!!
תרום לעלון ותלמיד חכם ירא שמיים יזכיר את שמך בכותרת המערבי למשך 40 יום רצופים
לפרטים: 0525-39-59-85

בהוראה ישירה של מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א
עפ"י פסוק: 'כאילו תערוג' בראשות הרב עופר ארז שליט"א פותח משרד שידוכים יהודי פסווג

כל שידוך עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א
להרשמה בימים א-ה 10:30-12:30 ו-16:00-18:00 בלבד!
שלוחה 4 02-650-29-29

ניתן להוריד ספסי ויטום ממאגר שלנו ofererez.co.il
מחזור למייל ofererez@ofererez.co.il

ענבי הגפן

לחרווח והקרשות: 0525-39-59-85

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני פריחה, יונתן בן עדנה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, חיים בן שמעה, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, טובה בת כחילה, סעדה בת סוליקה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, נחמן בן יעקב, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן פיקה, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פריחה, ניסים בן חפסיבה, שמחה בת עודד.